

ความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีวัดความสุขและผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนรู้ ของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย
ณ ชุมชนการเรียนรู้เซเวียร์ จังหวัดเชียงราย

The Relationship between Happiness Index
and Academic Achievements of University
Students in Xavier Learning Community,
Chiang Rai.

ศศิธรินทร์ โกศลวัฒนา

* คณะศิลปศาสตร์ วิทยาลัยแสงธรรม
(วิทยาเขตเซเวียร์ เชียงราย)

บาทหลวง ผศ.ดร.อภิสิทธิ์ ฤทธิเจริญ

* คณะมนุษยศาสตร์ วิทยาลัยแสงธรรม

ดร.ศรัณยู พงศ์ประเสริฐสิน

* คณะศาสนศาสตร์ วิทยาลัยแสงธรรม

บาทหลวง เชษฐา ไชยเดช

* คณะศาสนศาสตร์ วิทยาลัยแสงธรรม

บาทหลวง ดร.พิเชฐ แสงเทียน

* คณะศาสนศาสตร์ วิทยาลัยแสงธรรม

บาทหลวง วัชรพล กุ๊ชาติ

* คณะศาสนศาสตร์ วิทยาลัยแสงธรรม

จำเรียง พรหมบุตร

* คณะศิลปศาสตร์ วิทยาลัยแสงธรรม
(วิทยาเขตเซเวียร์ เชียงราย)

อังศุมาลี เสมอพร

* วิทยาลัยแสงธรรม (วิทยาเขตเซเวียร์ เชียงราย)

ข้อมูลบทความ

* รับบทความ 27 มีนาคม 2566

* แก้ไข 29 พฤษภาคม 2566

* ตอบรับบทความ 6 มิถุนายน 2566

Sikarin Kosanwattana

* Faculty of Liberal Arts, Saengtham College,
(Xavier Campus Chiang Rai).

Rev.Asst.Prof.Dr.Aphisit Kitcharoen

* Faculty of Humanities, Saengtham College.

Dr.Saranyu Pongprasertsin

* Faculty of Theology, Saengtham College.

Rev.Chetha Chaiyadej

* Faculty of Theology, Saengtham College.

Rev.Dr.Pichet Saengthien

* Faculty of Theology, Saengtham College.

Rev.Vatcharapol Koochad

* Faculty of Theology, Saengtham College.

Jamriang Prombutr

* Faculty of Liberal Arts, Saengtham College,
(Xavier Campus Chiang Rai).

Angsumalee Samerporn

* Saengtham College. (Xavier Campus Chiang Rai).

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) มีวัตถุประสงค์คือ เพื่อทราบถึงดัชนีวัดความสุขของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ณ ชุมชนการเรียนรู้เซเวียร์ จังหวัดเชียงราย และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีวัดความสุขและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ณ ชุมชนการเรียนรู้เซเวียร์ จังหวัดเชียงราย

กลุ่มตัวอย่างสำหรับการศึกษาในครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ณ ชุมชนการเรียนรู้เซเวียร์ จังหวัดเชียงราย จำนวน 67 คน จากจำนวนประชากรทั้งหมด 84 คน โดยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการเปรียบเทียบค่าความสัมพันธ์สองตัวแปร คือ 1) แบบสอบถามจากดัชนีวัดความสุขคนไทย (Thai Happiness Indicators (THI-15)) 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ณ ชุมชนการเรียนรู้เซเวียร์ จังหวัดเชียงราย สถิติสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของดัชนีวัดค่าความสุขและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ณ ชุมชนการเรียนรู้เซเวียร์ จังหวัดเชียงราย มีค่าความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงควรมีการศึกษาแยกกันระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย และปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยที่ดีขึ้น

คำสำคัญ: ความสุข
 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้
 ความสัมพันธ์

ความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีวัดความสุขและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย
ณ ชุมชนการเรียนรู้เซเวียร์ จังหวัดเชียงราย

Abstract

The objectives of this survey research are studying the happiness index of University Students in Xavier Learning Community, Chiang Rai and studying the relationship between happiness index and academic achievements of university students in Xavier Learning Community, Chiang Rai.

67 samples of the whole population of 84 university students in Xavier Learning Community, Chiang Rai were recruited through a purposive sampling method. The data has been accumulated through Thai Happiness Indicators (THI-15) questionnaires and academic achievements of university students in Xavier Learning Community, Chiang Rai. Pearson correlation is utilized with descriptive statistics including percentage, mean, and standard deviation.

The findings indicated that there is no correlation between the means of happiness index and academic achievements of university students in Xavier Learning Community, Chiang Rai.

Keywords: happiness
academic achievements
relationship

บทนำ

ความสุขคือองค์ประกอบที่สำคัญเป็นอย่างยิ่งสำหรับมนุษย์ทุกคน แต่ละบุคคลนั้นจะมีความสุขที่แตกต่างกันออกไป รวมทั้งวิธีการที่แต่ละบุคคลจะมีความสุขก็แตกต่างกัน ซึ่งอาจจะจะมีปัจจัยที่แตกต่างกันออกไปที่ส่งผลต่อความสุขของแต่ละบุคคล และในขณะเดียวกันความสุขอาจจะมีผลต่อขอบข่ายอื่นๆ ทั้งในเชิงบวกและลบ ในขณะที่นิยามของความสุข เป็นแนวคิดที่มีความลึกซึ้งเป็นอย่างยิ่ง นักสรีรศาสตร์ส่วนมากได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับแนวคิดของความสุขซึ่งได้ให้คำจำกัดความที่แตกต่างกันออกไป (Gunasekara & Jayasekara, 2021)

ความสุขนั้นเกิดจากปัจจัยต่างๆ อาทิเช่น ความพึงพอใจในชีวิต อารมณ์ในเชิงบวก เป็นต้น โดยที่อารมณ์เชิงบวกสามารถจำแนกออกเป็นประเภทต่างๆ เช่น ความยินดี ความพึงพอใจ ความภาคภูมิใจ ความรัก ความสนุก และความสนใจ ในขณะที่ยังอารมณ์เชิงลบสามารถนำมาประยุกต์กับแนวคิดต่างๆ เช่น ความรู้สึกผิด ความละอายใจ ความเศร้า ความโกรธ ความวิตกกังวล ความเครียด และความอิจฉา เป็นต้น (Tabbodi, Rahgozar, Mozaffari, & Abadi, 2015)

Farahany (1994) กล่าวว่า ความสำเร็จทางการศึกษาเป็นหนึ่งในตัวชี้วัดที่สำคัญที่สุดใน การประเมินพัฒนาการทางการเรียนรู้ และเป็นเป้าหมายเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้นสำหรับระบบการศึกษาทั้งหมด อีกแง่หนึ่งคือ สังคมโลกมีความสนใจ มีความคาดหวัง และมีความกังวลเกี่ยวกับ ความสำเร็จของบุคคลหนึ่ง ที่จะมีการพัฒนาที่ประสบความสำเร็จ มีสถานะทางสังคม และได้ก้าวข้ามมุมมองในการดำเนินชีวิตต่างๆ อาทิเช่น ทักษะความสามารถในการรับรู้ การพัฒนาบุคลิกภาพ อารมณ์ พฤติกรรม และการประสบผลสำเร็จ

องค์ประกอบของความสุขภายในสถานศึกษาประกอบด้วยสภาพแวดล้อมของโรงเรียน สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ อุปกรณ์สำหรับการเรียนการสอน การสื่อสารและการร่วมมือของ บุคลากรภายในโรงเรียน นโยบายทางการศึกษา กิจกรรมในสังคมโรงเรียน การบริหารจัดการ ภายในโรงเรียน และคุณสมบัติที่เพียบพร้อมของครูผู้สอน นอกจากนี้แล้ว คุณสมบัติที่จำเป็น สำหรับความสุขภายในสถานศึกษานั้นมีความแตกต่างเมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนกลุ่มต่างๆ ด้วย กัน ในขณะที่คณะครูและผู้บริหารให้ความสำคัญต่อสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน แต่กลุ่มนักเรียน จะให้ความสำคัญต่อสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้มากกว่า แต่ในทางกลับกัน ผู้ปกครองของนักเรียน จะให้ความสำคัญต่ออุปกรณ์สำหรับการเรียนรู้ (Sezer & Can, 2020)

ความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีวัดความสุขและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ณ ชุมชนการเรียนรู้เซเวียร์ จังหวัดเชียงราย

เมื่อพิจารณาถึงนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยแล้ว เป้าหมายหลักของบรรดานักศึกษาคือ ประสบความสำเร็จในชีวิตการศึกษา โดยที่แผนการทั้งระยะสั้นและระยะยาวของพวกเขาก็คือการ ได้เกรดเฉลี่ย (GPA) ในระดับที่สูงขึ้น และอยู่ในระดับการศึกษาระดับสูง ถ้าหากนักศึกษาประสบ ความล้มเหลวในชีวิตการศึกษา ก็จะกลายเป็นบรรดาบุคคลที่มีความเครียดสูงมาก และจะทำให้ บุคคลบางส่วนติดยาเสพติดและมีพฤติกรรมที่ไม่ดี หรืออาจจะมีคามพยายามที่จะฆ่าตัวตาย ซึ่ง มีปัจจัยที่แตกต่างกันออกไปที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการศึกษาของนักศึกษาระดับ มหาวิทยาลัย ซึ่งได้มีงานวิจัยมากมายที่ศึกษาหาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการศึกษาของ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ (Tabbodi, Rahgozar, Mozaffari, & Abadi, 2015)

Yadi (2022) ได้ศึกษาบรรยากาศของความสุขภายในห้องเรียนซึ่งเป็นตัวกลางของกระบวนการ การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ กล่าวว่า มีปัจจัยมากมายที่ต้องพิจารณา อาทิเช่น วิธี การสอนนักเรียน รูปแบบและทฤษฎีของการเรียนการสอน ความพร้อมของห้องเรียน และความ พร้อมของนักเรียนในการบรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ ซึ่งความแตกต่างของความสุขที่เล็กน้อย นั้น มีแนวโน้มที่นักเรียนจะสามารถเรียนรู้ภาษาต่างประเทศได้อย่างรวดเร็ว และการร่วมมือกัน ของผู้สอนและนักเรียนจะบ่งชี้ถึงความสำเร็จอย่างมากในวิชาฝึกพูดภาษาต่างประเทศ และผลของ การศึกษาก็คือ บรรยากาศของความสุขภายในห้องเรียนสามารถกระตุ้นความกระตือรือร้นในการ เรียนรู้และสามารถพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้เช่นกัน

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีวัดความสุขและผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ณ ชุมชนการเรียนรู้เซเวียร์ จังหวัดเชียงราย ซึ่งผู้วิจัยต้องการทราบว่า นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ณ ชุมชนการเรียนรู้เซเวียร์ จังหวัดเชียงราย มีดัชนีวัดความสุขในระดับดีหรือไม่ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้เฉลี่ยในระดับดีหรือไม่ และดัชนีวัด ความสุขและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ณ ชุมชนการเรียนรู้เซเวียร์ จังหวัดเชียงรายมีความสัมพันธ์กันอย่างไรบ้างสำคัญหรือไม่ ซึ่งผลจากการวิจัยในครั้งนี้สามารถนำ มาใช้เป็นแนวทางในการเสริมสร้างความสุขเพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่ดีขึ้นให้กับนักศึกษาระดับ มหาวิทยาลัย ณ ชุมชนการเรียนรู้เซเวียร์ จังหวัดเชียงราย อีกทั้งสามารถออกแบบเป็นโครงสร้าง หลักสูตรอบรมให้กับบุคลากรทางการศึกษาในการใช้จิตวิทยาเพื่อเสริมสร้างความสุขให้แก่ นักศึกษา ระดับมหาวิทยาลัย ณ ชุมชนการเรียนรู้เซเวียร์ จังหวัดเชียงราย นอกจากนี้ ผลการวิจัยสามารถ เป็นแนวทางให้กับสถาบันการศึกษาอื่นๆ ที่มีความปรารถนาที่จะให้ความสำคัญแก่นักเรียนหรือ

ศศิธรินทร์ โกศลพัฒน์, อภิลิทธิ์ กฤษเจริญ, ศรัญญู พงศ์ประเสริฐสิน, เชษฐา ไชยเดช, พิเชฐ แสงเทียน,
จำเรียง พรหมบุตร และ อังสุมาลี เสมอพร

นักศึกษาในสถาบันของตน ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ผลการวิจัยในครั้งนี้สามารถเป็นแหล่งข้อมูล
และแนวทางเพื่อนำไปสู่การวิจัยในอนาคตได้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาดัชนีวัดความสุขของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ณ ชุมชนการเรียนรู้เซเวียร์
จังหวัดเชียงราย
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีวัดความสุขและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของ
นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ณ ชุมชนการเรียนรู้เซเวียร์ จังหวัดเชียงราย

สมมติฐานการวิจัย

1. ดัชนีวัดความสุขของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ณ ชุมชนการเรียนรู้เซเวียร์ จังหวัด
เชียงราย อยู่ในระดับดี
2. ดัชนีวัดความสุขและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ณ ชุมชน
การเรียนรู้เซเวียร์ จังหวัดเชียงราย มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประเภทของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้รูปแบบของการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) โดยใช้ดัชนี
วัดความสุขคนไทย (อภิชัย มงคล, วัชนิ หัตถพนม, ภัสรา เชษฐโชติศักดิ์, วรณประภา ชลอกุล,
และ ละเอียด ปัญญาใหญ่, 2544) ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง เพื่อทราบถึงดัชนีวัดความ
สุขของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ณ ชุมชนการเรียนรู้เซเวียร์ จังหวัดเชียงราย

2. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

กลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัย คือ นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ณ ชุมชนการเรียนรู้เซเวียร์
จังหวัดเชียงราย จำนวนทั้งหมด 67 คน ประกอบไปด้วย นักศึกษาเพศชาย 17 คน และ
นักศึกษาเพศหญิง 50 คน ซึ่งเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 25 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน
16 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 17 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 9 คน ช่วงอายุของ
นักศึกษา 18-20 ปี เป็นจำนวน 33 คน 21-23 ปี เป็นจำนวน 32 คน และ 23 ปีขึ้นไปเป็น

ความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีวัดความสุขและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย
ณ ชุมชนการเรียนรู้เซเวียร์ จังหวัดเชียงราย

จำนวน 2 คน ใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) เนื่องจากเป็นวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมสำหรับกลุ่มประชากรที่มีจำนวนไม่มาก และมีลักษณะเฉพาะคือนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ อาทิเช่น ปกาเกอญอ อาข่า ลาหู่ และนักศึกษาส่วนน้อยมาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติจะมีความแม่นยำมากขึ้น และตรงกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยโดยผู้วิจัยได้ขอความอนุเคราะห์จากนักศึกษาในการเก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ผ่านทาง Link ของ Google Form แบบสอบถาม

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

3.1. แบบสอบถามจากดัชนีวัดความสุขคนไทย (Thai Happiness Indicators (THI-15))

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามผ่านทางระบบออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Google Form จากดัชนีวัดความสุขคนไทย (อภิชัย มงคล, วัชณี หัตถพนม, ภัสรา เชษฐโชติศักดิ์, วรณประภา ชลอกุล, และ ละเอียด ปัญโญใหญ่, 2544) ที่ได้รับการพัฒนาจาก กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข ซึ่งดัชนีวัดความสุขคนไทยมีจุดประสงค์คือประเมินภาวะความสุขของคนไทยในประชาชนทั่วไป เพื่อเป็นแนวทางของแต่ละบุคคลที่จะดูแลภาวะสุขภาพจิตด้วยตนเอง ถ้าหากว่าผลการประเมินอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าคนทั่วไป

โดยแบบสอบถามประกอบด้วย 2 ตอน ดังนี้

1) การให้ข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ทำแบบสอบถาม ประกอบไปด้วย เพศ อายุ และชั้นปีการศึกษา

2) การสำรวจระดับความสุขของผู้ทำแบบสอบถาม ซึ่งแบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า มีจำนวนทั้งหมด 15 ข้อ โดยมีคำตอบ 4 ตัวเลือก คือ 1) ไม่เลย 2) เล็กน้อย 3) มาก และ 4) มากที่สุด ดังต่อไปนี้

ศิริรินทร์ โกศลพัฒน์, อภิสหิ กฤษเจริญ, ศรัญญ พงศ์ประเสริฐสิน, เชษฐา ไชยเดช, พิเชฐ แสงเทียน,
จำเรียง พรหมบุตร และ อังสุมาลี เสมอพร

ข้อที่	คำถาม	ไม่เลย	เล็กน้อย	มาก	มากที่สุด
1	ท่านรู้สึกว่าคุณค่าของชีวิตมีความสุข				
2	ท่านรู้สึกภูมิใจในตนเอง				
3	ท่านต้องไปรับการรักษาพยาบาลเสมอๆ เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตและทำงานได้				
4	ท่านพึงพอใจในรูปร่างหน้าตาของท่าน				
5	ท่านมีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนบ้าน				
6	ท่านรู้สึกประสบความสำเร็จและความก้าวหน้าในชีวิต				
7	ท่านมั่นใจที่จะเผชิญกับเหตุการณ์ร้ายแรงที่เกิดขึ้นในชีวิต				
8	ถ้าสิ่งต่างๆ ไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง ท่านจะรู้สึกหงุดหงิด				
9	ท่านสามารถปฏิบัติตามกิจวัตรประจำวันต่างๆ ด้วยตัวท่านเอง				
10	ท่านรู้สึกเป็นสุขในการช่วยเหลือผู้อื่นที่มีปัญหา				
11	ท่านมีความสุขกับการริเริ่มงานใหม่ๆ และมุ่งมั่นที่จะทำให้สำเร็จ				
12	ท่านรู้สึกว่าคุณค่าของชีวิตไร้ค่า ไม่มีประโยชน์				
13	ท่านมีเพื่อนหรือญาติพี่น้องคอยช่วยเหลือท่านในยามที่ท่านต้องการ				
14	ท่านมั่นใจว่าชุมชนที่ท่านอาศัยอยู่ มีความปลอดภัยต่อท่าน				
15	ท่านมีโอกาสดูแลพักผ่อนคลายเครียด				

ความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีวัดความสุขและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย
ณ ชุมชนการเรียนรู้เซเวียร์ จังหวัดเชียงราย

3.2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ณ ชุมชนการเรียนรู้ เซเวียร์ จังหวัดเชียงราย

ผู้วิจัยได้ใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ (GPA) ของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ณ ชุมชน
การเรียนรู้เซเวียร์ จังหวัดเชียงราย ในช่วงภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2565 เป็นตัวแปร
สำหรับเปรียบเทียบกับดัชนีวัดความสุขของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ณ ชุมชนการเรียนรู้
เซเวียร์ จังหวัดเชียงราย เพื่อหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างทั้งสองตัวแปร สาเหตุที่ผู้วิจัยได้เลือกผล
สัมฤทธิ์ทางการเรียนมาเทียบดัชนีวัดความสุข ก็คือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ (GPA) เป็นตัวบ่งชี้
ที่ชัดเจนที่สุดในการแสดงถึงประสิทธิผลของนักศึกษาแต่ละคนจากการเรียนการสอนในช่วงภาค
เรียนที่ผ่านมา และค่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้นั้นเป็นค่าของตัวเลขซึ่งสามารถนำมาเปรียบเทียบกับ
ค่าดัชนีวัดความสุขซึ่งเป็นค่าของตัวเลขเช่นกัน เพื่อวิเคราะห์หาค่าสหสัมพันธ์แบบ Pearson
ได้อย่างชัดเจน

4. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1. แบบสอบถามจากดัชนีวัดความสุขคนไทย

โดยผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมารวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

4.2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ณ ชุมชนการเรียนรู้ เซเวียร์ จังหวัดเชียงราย

โดยผู้วิจัยนำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ณ ชุมชนการเรียนรู้
เซเวียร์ จังหวัดเชียงรายทั้งหมด 84 คน ในช่วงภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2565 ทำการ
คำนวณหาค่าเฉลี่ย เพื่อเปรียบเทียบหาค่าความสัมพันธ์ด้วยวิธีการหาค่าสหสัมพันธ์ของ Pearson

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ SPSS (Statistical
Package for the Social Science) ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติและจัดทำตารางวิเคราะห์
ทางสถิติ นำเสนอข้อมูล สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย โดยใช้ค่าสถิติดังต่อไปนี้

5.1 ค่าความถี่และค่าร้อยละ (frequency and percentage) โดยนำข้อมูลจากแบบสอบถามจากดัชนีวัดความสุขคนไทย และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ณ ชุมชนการเรียนรู้เซเวียร์ จังหวัดเชียงราย มาแจกแจงความถี่และวิเคราะห์ข้อมูลเป็นค่าร้อยละ แล้วจัดทำเป็นตารางประกอบคำอธิบาย ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่นๆ

5.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยนำโดยนำข้อมูลจากแบบสอบถามจากดัชนีวัดความสุขคนไทย และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ณ ชุมชนการเรียนรู้เซเวียร์ จังหวัดเชียงราย มาคำนวณหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ดัชนีวัดความสุขของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ณ ชุมชนการเรียนรู้เซเวียร์ จังหวัดเชียงราย

ดัชนีวัดความสุขคนไทย (อภิชัย มงคล, วัชนี หัตถพนม, ภัสรา เชษฐโชติศักดิ์, วรณ ประภา ชลอกุล, และ ละเอียด ปัญโญใหญ่, 2544) มีจำนวนทั้งหมด 15 ข้อ 45 คะแนนเต็ม โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- 1) 33-35 คะแนน คือมีความสุขมากกว่าคนทั่วไป
- 2) 27-32 คะแนน คือมีความสุขเท่ากับคนทั่วไป และ
- 3) 26 คะแนนหรือน้อยกว่า คือมีความสุขน้อยกว่าคนทั่วไป

โดยการคิดคำนวณคะแนนจะแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังต่อไปนี้

กลุ่มที่ 1 คือ ข้อ 1, 2, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 13, 14, 15 โดยจะคำนวณคะแนนดังต่อไปนี้

- ไม่เลย เท่ากับ 0 คะแนน
- เล็กน้อย เท่ากับ 1 คะแนน
- มาก เท่ากับ 2 คะแนน และ
- มากที่สุด เท่ากับ 3 คะแนน

กลุ่มที่ 2 คือ ข้อ 3, 8, 13 โดยจะคำนวณคะแนนดังต่อไปนี้

- ไม่เลย เท่ากับ 3 คะแนน
- เล็กน้อย เท่ากับ 2 คะแนน
- มาก เท่ากับ 1 คะแนน และ
- มากที่สุด เท่ากับ 0 คะแนน

ความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีวัดความสุขและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย
ณ ชุมชนการเรียนรู้เซเวียร์ จังหวัดเชียงราย

ตารางที่ 1.1 ค่าเฉลี่ยของดัชนีวัดความสุขของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ณ ชุมชนการเรียนรู้
เซเวียร์ จังหวัดเชียงราย

ดัชนี วัดค่าความสุข	จำนวน	ค่าเฉลี่ย ของดัชนี วัดค่าความสุข	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลผล
นักศึกษาระดับ มหาวิทยาลัย ณ ชุมชนการ เรียนรู้เซเวียร์ จังหวัดเชียงราย	67	28.34	5.479	มีความสุข เท่ากับคนทั่วไป

ตารางที่ 1.1 จำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของดัชนีวัดค่าความสุขของ
นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ณ ชุมชนการเรียนรู้เซเวียร์ จังหวัดเชียงราย ($n = 67$)

จากตารางที่ 1.1 พบว่า นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ณ ชุมชนการเรียนรู้เซเวียร์ จังหวัด
เชียงราย ระดับชั้นปีการศึกษาที่ 1-4 จำนวน 67 คน มีค่าเฉลี่ยของดัชนีวัดค่าความสุขที่ 28.34
คือมีระดับความสุขเท่ากับคนทั่วไป เนื่องจากมีคะแนนเฉลี่ยของดัชนีวัดค่าความสุขในช่วง 27-32
คะแนน คือมีความสุขเท่ากับคนทั่วไป โดยแปลผลจากเกณฑ์ของดัชนีวัดค่าความสุขคนไทย (อภิชัย
มงคล, วัชนี หัตถพนม, ภัสรา เชษฐโชติศักดิ์, วรณประภา ชลอกุล, และ ละเอียด ปัญญาใหญ่,
2544)

**ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีวัดความสุขและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
รู้ของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ณ ชุมชนการเรียนรู้เซเวียร์ จังหวัดเชียงราย**

การวิเคราะห์ข้อมูลของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ เป็นการรวบรวมเกรดเฉลี่ย (GPA) จาก
ประชากรจำนวนทั้งหมด 84 คน เป็นนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ณ ชุมชนการเรียนรู้เซเวียร์
จังหวัดเชียงราย

ศศิธร โกศลวัฒนา, อภิลิธิ์ กฤษเจริญ, ศรัญญู พงศ์ประเสริฐสิน, เชษฐา ไชยเดช, พิเชฐ แสงเทียน,
จำเรียง พรหมบุตร และ อังศุมาลิ์ เสมอพร

ตารางที่ 2.1 ค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ณ ชุมชน
การเรียนรู้เซเวียร์ จังหวัดเชียงราย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ (GPA)	จำนวน	ค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรู้ (GPA)	แปรผล
นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ณ ชุมชนการเรียนรู้เซเวียร์ จังหวัดเชียงราย	84	3.4252	.47450

ตารางที่ 2.1 จำนวน ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของ
นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ณ ชุมชนการเรียนรู้เซเวียร์ จังหวัดเชียงราย (n = 84)

จากตารางที่ 2.1 พบว่า นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ณ ชุมชนการเรียนรู้เซเวียร์ จังหวัด
เชียงราย ระดับชั้นปีการศึกษาที่ 1-4 มีค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ที่ 3.4252 มีส่วน
เบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.47450

ตารางที่ 2.2 ผลการเปรียบเทียบค่าความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีวัดความสุขและผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนรู้ของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ณ ชุมชนการเรียนรู้เซเวียร์ จังหวัดเชียงราย

	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับ มหาวิทยาลัย ณ ชุมชนการเรียนรู้เซเวียร์ จังหวัดเชียงราย		
	r	Sig.	แปรผล
ดัชนีวัดความสุขของนักศึกษา ระดับมหาวิทยาลัย ณ ชุมชนการเรียนรู้เซเวียร์ จังหวัดเชียงราย	.022	.858	มีความสัมพันธ์กันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ 2.2 ค่าความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีวัดความสุขและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของ
นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ณ ชุมชนการเรียนรู้เซเวียร์ จังหวัดเชียงราย

ความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีวัดความสุขและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย
ณ ชุมชนการเรียนรู้เซเวียร์ จังหวัดเชียงราย

จากตารางที่ 2.2 พบว่าดัชนีวัดความสุขและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ณ ชุมชนการเรียนรู้เซเวียร์ จังหวัดเชียงราย มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีวัดความสุขและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ณ ชุมชนการเรียนรู้เซเวียร์ จังหวัดเชียงราย อภิปรายผลได้ดังนี้

1. ดัชนีวัดความสุขของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ณ ชุมชนการเรียนรู้เซเวียร์ จังหวัดเชียงราย

นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ณ ชุมชนการเรียนรู้เซเวียร์ จังหวัดเชียงราย ระดับชั้นปีการศึกษาที่ 1-4 จำนวน 67 คน มีค่าเฉลี่ยของดัชนีวัดค่าความสุขที่ 28.34 คือมีระดับความสุขเท่ากับคนทั่วไป ซึ่งความสุขของนักศึกษาในระดับชั้นมหาวิทยาลัย จะมีองค์ประกอบมากมายที่เข้ามามีอิทธิพลต่อความสุขของตน อาทิเช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ ความสัมพันธ์กับผู้นรอบข้าง รวมถึงความเป็นอยู่ของครอบครัวเนื่องจากนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยเป็นกลุ่มเยาวชนจึงจำเป็นต้องพิจารณาแต่ละบุคคลในมิติต่างๆ เพื่อทราบถึงระดับความสุขของบรรดานักศึกษา (Liang และ Sun, 2022)

2. ความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีวัดความสุขและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ณ ชุมชนการเรียนรู้เซเวียร์ จังหวัดเชียงราย

ดัชนีวัดความสุขและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ณ ชุมชนการเรียนรู้เซเวียร์ จังหวัดเชียงราย มีค่าความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ในฐานะที่บรรดานักศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนและสังคม ความสุขของนักศึกษามหาวิทยาลัยนั้นจะได้รับผลกระทบจากปัจจัยต่างๆ อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เช่น ประสิทธิภาพการศึกษา สภาพแวดล้อมของครอบครัว และการปฏิสัมพันธ์กับผู้คนในสังคม เป็นต้น ถ้าหากว่ามีการตรวจสอบความสุขของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยจากเพียงแค่หนึ่งบุคคลเท่านั้น ก็จะไม่สามารถพิจารณาตัดสินอิทธิพลและความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ ที่มีต่อความสุขของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยได้อย่างถูกต้องแม่นยำ ค่าเฉลี่ยของดัชนีวัดความสุขของนักศึกษารายบุคคล จะมีความแตกต่างกัน จึงไม่สามารถสรุปผลความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ ที่มีต่อความสุขของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยทั้งหมดได้อย่างถูกต้อง (Liang และ Sun, 2022)

ศิริรินทร์ โกศลพัฒน์, อภิลิทธิ์ กฤษเจริญ, ศรัญญู พงศ์ประเสริฐสิน, เชษฐา ไชยเดช, พิเชฐ แสงเทียน,
จำเรียง พรหมบุตร และ อังสุมาลี เสมอพร

นอกจากนี้ ผู้วิจัยพบว่า นักศึกษาแต่ละคนมีดัชนีวัดค่าความสุขที่แตกต่างกันออกไป นักศึกษาบางส่วนมีดัชนีวัดค่าความสุขอยู่ในระดับต่ำ ในขณะที่นักศึกษาอีกส่วนหนึ่งมีดัชนีวัดค่าความสุขอยู่ในระดับสูง ซึ่งผู้วิจัยพบว่า ถ้านำดัชนีวัดค่าความสุขและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของ นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ณ ชุมชนการเรียนรู้เซเวียร์ จังหวัดเชียงราย มาทำการเปรียบเทียบ ค่าความสัมพันธ์เป็นรายบุคคล จะสามารถเห็นผลได้ชัดเจนกว่าการนำค่าเฉลี่ยตัวแปรจาก นักศึกษาทั้งหมดมาเปรียบเทียบค่าความสัมพันธ์กัน

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีวัดค่าความสุขและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของ นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ณ ชุมชนการเรียนรู้เซเวียร์ จังหวัดเชียงราย คือ ดัชนีวัดค่าความสุข และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ณ ชุมชนการเรียนรู้เซเวียร์ จังหวัด เชียงราย มีค่าความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติ

การศึกษาค้นคว้าในยุคปัจจุบันนี้ พบว่า ถึงแม้ว่าความสุขจะเกี่ยวข้องกับความสำเร็จใน หลายแง่มุมของชีวิต ความสุขก็ไม่ได้มีความเกี่ยวข้องับประสิทธิภาพในการเรียน อย่างไรก็ตาม ได้พบว่าความสุขของนักศึกษามีความเกี่ยวข้องทางบวกกับตัวแปรของแรงจูงใจในการเรียนที่ส่งเสริมประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษา นักศึกษาที่มีความสุขจะมีความตั้งใจในการเรียนรู้น มากกว่านักศึกษาที่ไม่มีความสุข และนักศึกษาที่มีความตั้งใจที่จะได้รับการจบการศึกษา ระดับ มหาวิทยาลัยจะสร้างผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาได้ดีกว่านักศึกษาที่ขาดความตั้งใจ ดังนั้น การขาด ความตั้งใจในการจบการศึกษาจะยับยั้งความพยายามที่จะจบการศึกษา (Okun, Levy, Karoly, Ruehlman, 2009)

Gunasekara, N. S. W., & Jayasekara, A. J. (2021) กล่าวว่า ความสุขนั้นจะมี ผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของกลุ่มนักศึกษา ซึ่งเป็นผลกระทบทางบวก แต่ก็ไม่ได้มี ค่าความสัมพันธ์ที่สูงมากนัก ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาค้นคว้าปัจจัยทางจิตวิทยาในอนาคตเกี่ยวกับ ผลกระทบและพฤติกรรมของความสุขเพื่อประสิทธิผลของการเรียนยิ่งขึ้น และควรศึกษาเกี่ยวกับ ปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้และความสุข

ความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีวัดความสุขและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย
ณ ชุมชนการเรียนรู้เซเวียร์ จังหวัดเชียงราย

ด้วยเหตุนี้ สำหรับผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะคือ สามารถนำผลการศึกษาในครั้งนี้ เป็นตัวชี้วัดว่า ควรมีแบ่งการวิจัยเป็นสองประเด็นที่แตกต่างกันคือ การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขของนักศึกษา และปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่ดีขึ้น เนื่องจากว่าความสุขของนักศึกษามีค่าความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มนักศึกษาแต่ไม่ได้มีค่าที่สูง ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า ควรมีการดูแลนักศึกษาทั้งในเรื่องของความสุขของนักศึกษาแต่ละคน และผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่ดีขึ้นไปพร้อม ๆ กัน บุคลากรทางด้านการศึกษาหรือบุคลากรที่เกี่ยวข้องของสถาบันทางการศึกษา ควรมีการจัดตารางเวลาในการช่วยพัฒนาความสุขและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักศึกษาเป็นรายบุคคล เนื่องจากระดับความสุขและประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษาแต่ละคนนั้นไม่เท่ากัน เพื่อเป็นการส่งเสริมสุขภาพจิตของนักศึกษาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ที่ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยในครั้งต่อไปคือ ควรมีการศึกษาแยกระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อความสุขของนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย เพื่อส่งเสริมสุขภาพจิตของนักศึกษาให้มีทิศทางการความสุขที่ดียิ่งขึ้น รวมทั้งศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยที่ดียิ่งขึ้น

ศศิธรินทร์ โกศลลัวัฒนา, อภิลิทธิ กฤษเจริญ, ศรัญญู พงศ์ประเสริฐสิน, เชษฐา ไชยเดช, พิเชฐ แสงเทียน,
จำเรียง พรหมบุตร และ อังศุมาลี เสมอพร

เอกสารอ้างอิง

- Gunasekara, N. S. W., & Jayasekara, A. J. (2021). **The impact of happiness on the academic performance of undergraduates: An investigation of undergraduates of the faculty of humanities and social sciences, University of Ruhuna, Sri Lanka.** *International Journal of Humanities, Art and Social Studies*, 6(3), 47-55.
- Liang, C., & Sun, J. (2022). **A study of the happiness of Chinese university students and its influencing factors: A case study of Beijing universities.** *Sustainability*, 14, 1-15.
- Naghy, M. & Farahani, F. (1994). **The relationship of locus of control, extraversion and neuroticism with the academic achievement of Iranian students** [Unpublished master's thesis]. The University of New South Wales.
- Okun, M. A., Levy, R., Karoly, P., & Ruehlman, L. S. (2009). **Dispositional Happiness and College Student GPA: Unpacking a null relation.** *Journal of Research in Personality*, 43(4), 711-715.
- Sezer, S. & Can, E. (2020). **School Happiness: A Grounded Theory.** *Educational Policy Analysis and Strategic Research*, 15(1), 44-62.
- Tabbodi, M., Rahgozar, H., & Makki Abadi, M. M. (2015). **The relationship between happiness and academic achievements.** *European Online Journal of Natural and Social Sciences*, 4, 241-246.
- Theeratip, A. (2018). **Factors affecting happiness in the study of Burapha University students** [Unpublished doctoral dissertation]. Burapha University.
- Yadi, M. (2022). **The Happiness Atmosphere in Classroom as Medium of Process Foreign Language Teaching.** *JOEY: Journal of English Ibrahimy*, 1(1), 42-46.